УДК 615.272:616.379-008.64-06

Шаєнко З.О., Лігоненко О.В.

АНТИОКСИДАНТНА ТЕРАПІЯ У КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ УСКЛАДНЕНЬ ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

Zlataligonenko@icloud.com

Актуальність. Проблема цукрового діабету (ЦД) відноситься до однієї з найважливіших медико-соціальних проблем сьогодення, яка найбільш загрозлива своїми ускладненнями.

Важливими задачами сучасної діабетології є пошук, створення та впровадження в практику лікарських засобів, нових способів лікування, які специфічно впливають на основні патогенетичні ланцюги ЦД і цим забезпечити можливість профілактики та корекції його ускладнень.

Мета роботи – покращити результати лікування хворих на цукровий діабет з переважним ураженням нижніх кінцівок, шляхом використання в комплексному лікуванні антиоксидантної терапії.

Матеріали та методи. З метою покращення результатів лікування нами проведено клінічне обстеження та лікування 60 хворих на цукровий діабет 1 типу та цукровий діабет 2 типу на інсуліні з переважним ураженням нижніх кінцівок (діабетична ангіо- та полінейропатія) у віці від 18 до 60 років. Хворі були розподілені на дві групи. Першу групу (контроль) склали 31 хворих, у яких лікування проводили згідно наказу МОЗ України №356 від 12.05.2009 «Про затвердження протоколів надання медичної допомоги за спеціальністю «ендокринологія». Другу групу (основну) склали 29 хворих, яким до комплексного лікування додавали антиоксидантну терапію (армадін) по 5-10 мг/кг на добу внутрішньовенно краплинно на 200 мл 0,9% розчину натрію хлориду.

Результатами дослідження встановлено, що використання антиоксидантної терапії (армадін) у комплексному лікуванні призвело до зменшення рівня малонового діальдегіду у порівнянні з контрольною групою на 15% ($p<0,001$), загального холестерину - на 3% ($p=0,024$), глюкози – на 8% ($p<0,001$), збільшення рівня каталази – на 2,2% ($p=0,024$), супероксиддисмутази – на 16,2% ($p=0,016$).

Після проведеного курсу лікування відмічено покращення всіх видів чутливості в обох групах хворих, але у хворих, що отримували антиоксидантну терапію цей показник був статистично значимо кращим по всім видам чутливості.

Висновки. Таким чином, використання антиоксидантної терапії в комплексному лікуванні хворих на ЦД з переважним ураженням нижніх кінцівок призводить до статистично значимого

посилення антиоксидантного захисту організму, покращення вуглеводного та ліпідного обміну, тактильної, больової, температурної та вібраційної чутливості, артеріального кровообігу та мікроциркуляції нижніх кінцівок.

Застосування розробленого способу лікування дозволило знизити клінічні прояви діабетичних нейро- та ангіопатій та покращити якість життя хворих на цукровий діабет з переважним ураженням нижніх кінцівок.

УДК: 612.392.69+616.8-085.2/.3

Шкурупій Д.А., Терів П.С., Сонник Є.Г.

АНТИОКСИДАНТНИЙ ЗАХИСТ У ХВОРИХ З ГОСТРОЮ ЦЕРЕБРАЛЬНОЮ НЕДОСТАТНІСТЮ В УМОВАХ ДЕФІЦИТУ ЦИНКУ

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

anesthpoltava@gmail.com

Актуальність проблеми. Пацієнти із гострою церебральною недостатністю (ГЦН) мають порушення систем антиоксидантного захисту, що відбивається на транспорті цинку.

Наукова новизна роботи полягає у подальшому розвитку уявлень про метаболічні порушення у хворих із ГЦН.

Мета роботи: пошук шляхів корекції цинк-залежних механізмів антиоксидантного захисту у хворих з ГЦН.

Методи дослідження. Проведене клінічне когортне рандомізоване дослідження за участю 94 пацієнтів з ГЦН з визначенням вмісту цинку, тіолових сполук (ТС), супероксиддисмутази (СОД).

Результати дослідження. На початку спостереження встановлено зниження вмісту цинку і ТС, пряма залежність між рівнем цинку і активністю СОД. У пацієнтів із алкогольними психо-патологічними реакціями встановлений кореляційний зв'язок із рівнем цинку і активністю СОД. У пацієнтів з традиційною тактикою інтенсивної терапії прогресувало зменшення вмісту цинку і асоційованих з ним систем антиоксидантного захисту. У пацієнтів, які додатково отримували препарати цинку і донатора сульфгідрильних груп, вміст цинку, ТС і активність СОД достовірно збільшились.

Висновки. У пацієнтів із ГЦН наявне значиме взаємопов'язане зменшення вмісту цинку, ТС і СОД. Найбільш виражені такі реакції у пацієнтів із алкогольними психопатологічними реакціями. Застосування препарату цинку і донатора сульфгідрильних груп збільшує вміст сироваткового цинку, ТС і активність СОД.